

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภช
กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ (กรณีรายงานการดำเนินการ
ทางวินัยจำสืบทารวจ กระสินธุ์ อุ่นสำราญ กับพวก รวม ๕ ราย)

กรมตำรวจ ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๖๔๕/๒๐๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ในการประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๗/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๑๘
พฤษภาคม ๒๕๓๓ ที่ประชุมได้มีมติให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ กรณี
รายงานการดำเนินการทางวินัยจำสืบทารวจ กระสินธุ์ อุ่นสำราญ กับพวก รวม ๕ ราย ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลงโทษ การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการ
อุทธรณ์

๑.๑ กรณีของจำสืบทารวจ กระสินธุ์ อุ่นสำราญ และพลตำรวจสมัคร ตำรวจ
ฤทธิ์ สมอ่อน รวม ๒ ราย

จังหวัดอุทัยธานีได้มีคำสั่งที่ ๒๓๑/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำสืบทารวจ กระสินธุ์ อุ่นสำราญ ผู้บังคับหมู่สถานีตำรวจภูธร
อำเภอลานสัก และพลตำรวจสมัคร ตำรวจฤทธิ์ สมอ่อน ลูกแถว สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
จังหวัดอุทัยธานี กรณีต้องหาคดีอาญาข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์ฆ่าผู้อื่น และรับของโจร เหตุเกิด
เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๓ เวลากลางคืน ที่อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ตามนัยมาตรา ๘๖^{*}

^{*} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับโทษให้
ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณา
ลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้มี
อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวนให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูก
กล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับ
ข้าราชการพลเรือนสามัญในทุกกระทรวงทบวงกรม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา
๔๗ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคสองและคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๔๗ ได้สอบสวนไว้แล้ว
คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองจะนำสำนวนการสอบสวนนั้นมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำ

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางอาญา ผลคดีถึงที่สุดโดยศาลจังหวัดอุทัยธานีมีคำพิพากษาจำคุกพลตำรวจสมัคร ดำรงฤทธิ์ฯ มีกำหนด ๓๗ ปี ๖ เดือน และพิพากษายกฟ้องจำสิบตำรวจ กระสินธุ์ ทางวินัย จังหวัดอุทัยธานีโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัดอุทัยธานีมีคำสั่งที่ ๘๐๘/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ ลงโทษไล่อำสิบตำรวจ กระสินธุ์ฯ กับพวก ออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าว ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

จำสิบตำรวจ กระสินธุ์ฯ รับทราบคำสั่งลงโทษแล้ว ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ส่วนพลตำรวจสมัคร ดำรงฤทธิ์ฯ ไม่อุทธรณ์

๑.๒ กรณีของจำสิบตำรวจ ประทิน บุญอินทร์ จำสิบตำรวจ ปรีชาอินทร์ จันท์ และสิบตำรวจเอก สังคม ชันธสิกรณ์ รวม ๓ ราย

จังหวัดอุทัยธานีมีคำสั่งที่ ๘๓๓/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๕ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำสิบตำรวจ ประทิน บุญอินทร์ ผู้บังคับหมู่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จำสิบตำรวจ ปรีชา อินทร์จันท์ ผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง และสิบตำรวจเอก สังคม ชันธสิกรณ์ ผู้บังคับหมู่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี กรณีต้องหาคดีอาญาข้อหาพร้อมกันฆ่าผู้อื่นและเป็นผู้จ้างวาน ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๔ เวลาากลางคืน ที่อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ตามนัยมาตรา ๘๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางอาญา ผลคดี ศาลจังหวัดนครสวรรค์ได้พิพากษายกฟ้องจำสิบตำรวจ ประทินฯ กับพวก ทางวินัย จังหวัดอุทัยธานีโดยมติของ อ.ก.พ.จังหวัดอุทัยธานีได้มีคำสั่งที่ ๘๑๐/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ ลงโทษไล่อำสิบตำรวจ ประทินฯ กับพวก รวม ๓ ราย ออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าว ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

จำสิบตำรวจ ประทินฯ และจำสิบตำรวจ ปรีชาฯ รับทราบคำสั่งลงโทษแล้วได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ อ.ตร. ส่วนสิบตำรวจเอก สังคมฯ ไม่อุทธรณ์

๒. หลังจากที่ได้มีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว สำนักงาน ก.ตร.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ปรากฏผลการพิจารณาและความเห็นของกรมตำรวจในการลงโทษและไม่ปรากฏว่าได้มีการรายงานการลงโทษกรณีดังกล่าวให้

ความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสองแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างระดับกันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ที่มีอำนาจดำเนินการตามวรรคสอง สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสองได้

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

ปลัดกระทรวงมหาดไทยทราบ ตามนัยมาตรา ๙๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ สำนักงาน ก.ตร. จึงได้มีหนังสือแจ้งให้กรมตำรวจดำเนินการต่อไป

๓. กรมตำรวจพิจารณาแล้วเห็นว่า

๓.๑ กรณีของจำลิสตำรวจ กระสินธุ์ กับพวก รวม ๒ ราย ตามที่จังหวัดอุทัยธานีมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการสมควร ดำรงฤทธิ์ฯ ออกจากราชการถูกต้องเหมาะสมแก่กรณีแล้ว ส่วนจำลิสตำรวจกระสินธุ์ นั้น จากการสอบสวนยังฟังไม่ได้ว่ากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่พฤติการณ์และการกระทำตกอยู่ในลักษณะมีมลทินหรือมีหมองฯ เห็นควรให้ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมีหมองฯ

๓.๒ กรณีของจำลิสตำรวจประทีนฯ กับพวก รวม ๓ ราย ตามที่จังหวัดอุทัยธานีมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการนั้น จากการสอบสวนพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าจำลิสตำรวจ ประทีนฯ และจำลิสตำรวจ ปรีชาฯ กระทำความผิดตามที่กล่าวหา เห็นควรให้ระงับทัณฑ์ทางวินัย ส่วนลิสตำรวจเอก สังคมฯ ยังฟังไม่ได้ว่ากระทำความผิดตามที่กล่าวหา แต่พฤติการณ์และการกระทำตกอยู่ในลักษณะมีมลทินมีหมองฯ เห็นควรให้ออกจากราชการฐานมีมลทินมีหมองฯ

๔. กรมตำรวจได้รายงานผลการพิจารณาและความเห็นตามข้อ ๓ เสนอปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้มีการนำเสนอต่อที่ประชุม อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามนัยมาตรา ๘๖ ทวิ^๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

^๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๙๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้ส่งรายงานการลงโทษการสั่งให้ออกจากราชการ หรือการดำเนินการทางวินัยนั้น ต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวง ในกรณีที่เป็นการข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ ๑๐ ในกระทรวงหรือทบวง และตำแหน่งทุกระดับในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้รายงานจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งตามวรรคหนึ่งเห็นว่าการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษหรือยกโทษ ตามควรแก่กรณีได้ แต่ถ้าจะลงโทษหรือเพิ่มโทษแล้ว โทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจของผู้สั่งใหม่นั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ ดำเนินการทางวินัยหรือลงทัณฑ์แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งดังกล่าว เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งดังกล่าวที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๘๖ ทวิ ถ้าจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ ก่อน ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ ในกรณีที่มิต้องลงโทษตามมาตรา ๘๖ ทวิ ถ้ามีการตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้วก็ให้เป็นอันพับไป

^๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ

๕. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ แจ้งไปยังกรมตำรวจว่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของจำสืบทารวจ กระสินธุ์ กับพวก ทั้ง ๕ รายอยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงส่งเรื่อง ทั้ง ๒ กรณีคืนกรมตำรวจ

๖. กรมตำรวจเห็นว่า ทั้ง ๒ กรณีอยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๐ จะเพิ่มโทษเพิ่มทัณฑ์ไม่ได้ และได้มีหนังสือหารือ ก.ตร. ในปัญหาข้อกฎหมายดังต่อไปนี้

๖.๑ กรณีของจำสืบทารวจ กระสินธุ์ กับพวก รวม ๒ ราย กรมตำรวจจะส่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นให้จำสืบทารวจ กระสินธุ์ ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมองฯ ตามนัยมาตรา ๕๒^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้หรือไม่

คณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๘๖ ทวิ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ เห็นว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๑ ลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๖ วรรคสามหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใดให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาและเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘๖ วรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของอ.ก.พ.จังหวัด ก็ให้นำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใดให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง หรือตามมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๔ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง หรือตามมาตรานี้ได้ และให้พิจารณาลงโทษผู้บังคับบัญชาซึ่งละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้นด้วย

ผู้ใดถูกสั่งลงโทษให้ออกตามมาตรา ๘๖ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

^๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๕๒ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจแล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำความผิดที่จะถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้ข้าราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ สั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๖.๒ กรณีของจำลิบตำรวจ ประทินฯ กับพวก รวม ๓ ราย กรมตำรวจจะสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นให้ลบบัตรออก สังกศ. ออกจากการฐานมีมลทินหรือมัวหมองฯ และระงับทัณฑ์จำลิบตำรวจ ประทินฯ และ จำลิบตำรวจ ปรีชาฯ ได้หรือไม่

๖.๓ กรมตำรวจจะต้องดำเนินการในกรณีดังกล่าวอย่างไรต่อไป

๗. อนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า การพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษนั้น ก.พ.(ก.ตร.) และนายกรัฐมนตรีตามนัยมาตรา ๙๒^๖ มาตรา ๘๖ ทวิ วรรคสอง^๗ มาตรา ๘(๔)^๘ และมาตรา ๙^๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยไว้ว่า ไม่มีอำนาจพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยไว้โดยมีความเห็นส่วนหนึ่งว่า เนื่องจากผู้นั้นมิได้โต้แย้งการถูกลงโทษด้วยการใช้สิทธิอุทธรณ์ แต่หากเป็นกรณีผู้ที่ถูกลงโทษได้ใช้สิทธิอุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกายังมิได้วินิจฉัยไว้ในส่วนของการพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยจะต้องดำเนินการต่อไปหรือไม่อย่างไรตามข้อหาหรือของกรมตำรวจ ข้าราชการตำรวจ ๕ รายนี้ ๓ รายใช้สิทธิอุทธรณ์อีก ๒ รายมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดการพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยของรายที่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นกรณี

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

^๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๔) ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ แนะนำ และชี้แจง เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ให้ผู้แทนหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง ทบวง กรม รายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ ตลอดจนการรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ หน้าที่ และความรับผิดชอบของตำแหน่งและเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน ไปยัง ก.พ.

๑.ล๑

๑.ล๑

^๙ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๙ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ. ตามมาตรา ๘ (๔) ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป แต่ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

เมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งหรือคณะรัฐมนตรีมีมติประการใด ให้ ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติตามหรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือตามมติของคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี แม้ข้าราชการผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแล้วก็ตาม

ที่คณะกรรมการกฤษฎีกายังมิได้วินิจฉัยไว้

การพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเหนือผู้สั่งลงโทษนี้ ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณากลับกรองความถูกต้องเหตุผล และความเหมาะสมของการสั่งลงโทษ และมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษในทางที่เป็นคุณด้วยการขอโทษลดโทษได้ การนำพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาปรับใช้กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเหนือผู้สั่งลงโทษในการพิจารณาสั่งการตามขั้นตอนดังกล่าวออกจะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการที่ถูกลงโทษได้นอกจากนั้นยังมีข้อที่ควรพิจารณาต่อไปอีกว่าสมควรให้ประโยชน์เฉพาะผู้ใช้สิทธิอุทธรณ์เท่านั้นหรือไม่ หากการลงโทษในคำสั่งเดียวกันและเรื่องเดียวกันมีการกระทำที่เหมือนกันหรือต่อเนื่องกัน ผู้ที่ใช้สิทธิอุทธรณ์เท่านั้นที่ได้รับการพิจารณาส่วนผู้ที่มิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณา เช่นนี้แล้วจะเกิดช่องว่างของกฎหมายและความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ หากพิจารณาว่าไม่ว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัยจะใช้สิทธิอุทธรณ์หรือไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์ก็ตาม ผู้มีอำนาจพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยยังคงต้องพิจารณาต่อไป และหากผลการพิจารณาปรากฏว่าการลงโทษไม่ถูกต้องเหมาะสมแล้วสามารถที่จะสั่งลดโทษหรือยกโทษได้ ส่วนการสั่งเพิ่มโทษไม่สามารถสั่งเพิ่มโทษได้ ปัญหาช่องว่างของกฎหมายดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้นจะไม่เกิดขึ้นและสามารถให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้เท่าเทียมกันทุกรายซึ่งในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้เคยพิจารณาแล้วมีมติให้สั่งเพิ่มโทษแก่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช้ถูกลงโทษทางวินัย เช่น การถูกสั่งให้ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมอง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมทั้งนี้ ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร๐๒๐๓/ว๖ ๙ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๒๗ ซึ่งการถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุผลตามมติคณะรัฐมนตรีเหล่านี้มิใช่การถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่เข้าเหตุตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ โดยตรง

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ได้ข้อยุติที่ชัดเจนไม่เป็นปัญหาในการถือปฏิบัติก.ตร.จึงมีมติให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนี้

๑.กรณีของจำสืบทารวจ กระสินธุ์ กับพวก รวม ๒ ราย กรมตำรวจจะสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นให้จำสืบทารวจ กระสินธุ์ ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมอง ตามนัยมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้หรือไม่

๒.กรณีของจำสืบทารวจ ประทินฯ กับพวก รวม ๓ ราย กรมตำรวจจะสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นให้สืบทารวจเอก สังคมฯ ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมองฯ และระงับทัณฑ์จำสืบทารวจ ประทินฯ และจำสืบทารวจ ปรีชาฯ ได้หรือไม่

๓. กรมตำรวจจะต้องดำเนินการในกรณีดังกล่าวอย่างไรต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง

และกรมตำรวจ) และผู้แทนสำนักงาน ก.พ.แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามปัญหาที่ว่า กรณีของจำสืบทารวจ กระสินธุ์ กรมตำรวจจะสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นให้จำสืบทารวจ กระสินธุ์ ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมอง ตามนัยมาตรา ๕๒^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา(ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้เคยวินิจฉัย^{๑๑} ว่า การดำเนินการทางวินัยกับผู้กระทำผิดวินัยต้องแยกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีปกติที่ไม่มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินใช้บังคับ และกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินใช้บังคับ ซึ่งการรายงานการลงโทษไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๙๒^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยในกรณีปกติ แต่สำหรับกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินใช้บังคับจะต้องพิจารณากฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินควบคู่กันไปด้วย กล่าวคือ หากผู้ถูกลงโทษทางวินัยผู้ใดอยู่ในเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินบัญญัติให้ได้รับการล้างมลทินและผู้นั้นมิได้โต้แย้งการถูกลงโทษด้วยการใช้สิทธิอุทธรณ์ย่อมถือว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัยดังกล่าวได้รับการล้างมลทินแล้ว

จากแนวคำวินิจฉัยดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕) เห็นว่า จำสืบทารวจ กระสินธุ์ ซึ่งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ อยู่ในข่ายได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๙๒^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม โดยที่จำสืบทารวจ กระสินธุ์ ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ตร.ซึ่งสิทธิดังกล่าวย่อมไม่ถูกลบล้างไปตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน ดังนั้น การพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องดำเนินการตาม

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

^{๑๑} บันทึก เรื่อง ขอบทวนการหารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปกปิด ที่ นร ๐๖๐๑/๑๐๙๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๒ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

^{๑๓} พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งบรรดาผู้กระทำผิดวินัยที่ได้รับนิรโทษกรรมก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้ว ไม่ว่าจะได้มีการสอบสวนทางวินัยแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย หรือมิได้กระทำผิดทางวินัย แล้วแต่กรณี

^{๑๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

บทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ กล่าวคือ มาตรา ๑๐๕^{๙๕} และมาตรา ๑๐๖^{๙๖} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ต่อไป

๒. ตามปัญหาที่ว่า กรณีของจำสืบทารวจ ประทินฯ กับพวก รวม๓ ราย กรมตำรวจจะสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นให้สืบทารวจเอก สังคมฯ ออกจากราชการฐานมีมลทินมัวหมอง และระงับทัณฑ์จำสืบทารวจ ประทินฯ และจำสืบทารวจ ปรีชาฯ ได้หรือไม่ นั้น คณะกรรมการฯ กฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า

๒.๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับสืบทารวจเอก สังคมฯ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สืบทารวจเอก สังคมฯ ซึ่งถูกลงโทษทางวินัยได้กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๒๕ โดยได้รับโทษไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปีฯ ใช้บังคับ และมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ สืบทารวจเอกสังคมฯ จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕^{๙๗} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวผลของการได้รับการล้างมลทินนั้นบทบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ซึ่งในปัญหาทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)^{๙๘} ได้วินิจฉัยว่า ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษตามมาตรา ๙๒^{๙๙} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ไม่อาจพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับการล้างมลทินไปแล้วได้ ดังนั้น กรมตำรวจจึงไม่มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงการลงโทษกรณีของสืบทารวจเอก สังคมฯ อีกได้

๒.๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับจำสืบทารวจ ประทินฯ และจำสืบทารวจปรีชาฯ นั้น เนื่องจากเป็นปัญหาเดียวกันกับปัญหาในข้อ ๑ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย

^{๙๕} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๐๕ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ.ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้วให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้วยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ.รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ดำเนินการประการใด ให้กระทรวงทบวงกรมดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้นำมาตรา ๙๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๙๖} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑๐๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.พ.มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๓ และให้นำมาตรา ๘๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๙๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๓)

^{๙๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๑)

^{๙๙} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

คณะที่ ๕) ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น จึงไม่ต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

๓. ตามปัญหาที่ว่า กรมตำรวจจะต้องดำเนินการในกรณีดังกล่าวอย่างไรต่อไป นั้น เห็นว่า

๓.๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับจำลิบตำรวจ กระสุนธำมรงค์ จำลิบตำรวจ ประทินฯ และจำลิบตำรวจ ปรีชาฯ กรมตำรวจต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๕^{๒๐} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ต่อไป

๓.๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับลิบตำรวจเอก สังคมฯ นั้น เนื่องจากลิบตำรวจเอก สังคมฯ ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕^{๒๑} แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปีฯ แล้วตามข้อ ๒.๑ จึงไม่มีกรณีที่กรมตำรวจจะต้องดำเนินการอย่างใดอีก

อนึ่ง คณะกรรมการการศึกษา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่าสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเป็นสิทธิที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๓^{๒๒} ว่า ผู้ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐^{๒๓} มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย และมาตรา ๘๔^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ บัญญัติว่า ในคำสั่งลงโทษทางวินัย

^{๒๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๕)

^{๒๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๓)

^{๒๒} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

^{๒๓} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๙๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๙๒ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

^{๒๔} พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๘๔ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และระงับอย่าให้เป็นไปโดยพยาบาทหรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้

ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด และตามมาตราใด การที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกลงโทษยอมรับคำสั่งลงโทษดังกล่าวและในกรณีนี้คำสั่งลงโทษจึงเป็นที่ยุติและถือไม่ได้ว่าผู้ที่มีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์มิได้รับความเป็นธรรมแต่อย่างใด

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๓๓